○ எதற்கு கேட்டு சலிக்க கேட்டு வாங்கு கிறார்?

○ ஒருவர் செய்த நன்மையை மறப்பது எளிது, அவர் செய்த தீமையை மறப்பது எளிதன்று.

○ ஓரயிரு தோன்றிய மன் திங்களை மருங்கு வைத்து போல் — நீரன்றி வையகத்து நாளுக்குள் மழைத்துளி வறுந்தா னென்ன அவன் வாழ — கூடலன் உயிர்நிலை ஊடலே —

○ "கிள்ளைமொழியாள் கேமலரும் மெல்மலர்கொடியு நல்லகையர் கைகளில் வண்மொழி புகுந்தால் அவர்கள் தீண்டத்தகாத கேட்பாளோ?"

○ "மணத்தைத் தான் ஒருவர் வளர்த்து அமுத்து வேறு மேயன்றிக் காதலை அமுத்து வேறாக தன்கிறது?"

○ "பாகியில் நீர் வேட்கையார் செய வழுத்தவன் நீ ஏன்ற வெயரை கேட்ட வுடனே உயர்த்தெழுவது போல"

○ "கருத்திருண்ட மேகிலையையதும் வெள்ளிய மின்னல் வெடிபட தோன்றி ஒளிர்வது போல"

○ உன் அறிவு செக்கை சுற்றி ஓடும் மாடு போலவே தான் ஓடுகிறது.

○ நேத்தோர் சிரன்றும் முடி மருள்கொக் காடும் முன் துவர்க்கும், மன் கிளிக்கும்.

மேக்கிடம் பெற்ற ஒட்டகம் போல் — புணையும் வளர்த்து புணையையும் வளர்த்து மலர்து போல — பெரும் தேனின் போக்கை மாற்றுக் கிது சதுக்கேக் கட்டை போன்றதோர் கருத்தி — கொடுமடித்தவனு க்கே கோ வந்தா போரும் நுரையால் — இக்கு தெரு பாமன் விலைத்து வளைத்து ஏன்றும் பெற்றி யே — கண்ணீரில் பூத்த கமலங்கள் — பெட்டுகளின் மெல்லையை நாதங்கேட்ட — அறண்ட உயரார்ந்த எதும்பெடுத்த —

○ மரகதமை ஆதரித்து மயமல் அம்ம தியாய் அன்னிவிசுகளை நகினை உது சத்திகர் போல கவரூர் கையில் மணம் பெற்று மொலவுற்றது.

○ உண்மையை சொல்லப் போனால் கடக்கத்தான் செய்யும். சொன்ன அவகியும் பிறப்பாள் செய்வதுதானே அடு.

இவையமையைக் கட்டுப்படுத்து வது பிறவ னது சிலயம்ன்ன ஏன்பது அனுபவத்தில் தான் தெரிகிறது.

ஏன்ற பொருளின் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைத் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய் — கிறவர் —

பணத்தினையைப் போல மாற்றும், மனை யைப்போல பாக்கு நோக்கமும் உள்ள அந்தக் காதல்.

அன்புமயமாகிய சூழலிடத்தில் நடுப் பகலைப் போன்ற ஒளி குடிக்கலாமா? அது அசிம்பாவிதம்.

கழுட்டு மாட்டையும், கானையையும் ஒரு பண்டியால் பூணைத்தான். அது சரிப் பட்டு வாராதே!

காதல் நினைவில், காதல் துக்கத்தி லை வாட அதிகமான கிளைமையும், கிளர்ச் சியும் உள்ளான என்று எனக்கு தெரிகிறது.

பள்ளிகளில் விளிப்பு பேசு மாணவர் கள், பலவினர்களாகும் எனது வள்ளல்.

என்ன கருத்தாலும் தரவுகள் மனிதர் நன் மலர்பாதிக்.

தன் தோழனைக் கண்டு அவனுடன் ஐக்கியமாவதற்காக உடைந்து பெரும் மலைகளை எடுத்துக் கொண்டு ஓடும் தூய்மையான ஆன்ன நிலையை ஒத்திருக்கிறது அவனின் மனம்.

கானகத்தில் காற்றோடு கேட்டு துக்கிடும் மானைப் போல் மிரண்டு வழி தேடினான்.

நல்லவை உரைத்தலும், அல்லன கழிதலும் ஆகவிலைக் என்னாவாறும்.

கிடுக்கண் என்பது, நண்பனின் நல்லவர், தீயவர், உண்மையுடையவர், பொய்யானவர் இவர்களை பகுத்து பேது படுத்தும் அரிப்பன்றோ?

பயத்தை அழுமையடைத்தும், சிறிதான்மையை எதிர்காலத்தும், சியகலத்தை மனமாரனடைத்தும், வணக் கத்தை ஏழுகனடைத்தும், பொறுமையை தேவையோனதாக்கியும், பொய்யுரை யை தரக்கனிடைத்தும் மனைவம்.

மகிழும், மகிழ் சிரக்கு கிடமும் —	நோக்கு
காடும், கடு சிரக்கு கிடமும் —	மேல்
வயமும், நாகவிவுயு கிடம் —	மதேம்
கடமும், கடல் சிரக்கு கிடமும்	பெய்துள்
ஊன்ற மிதியுள்ளது வெறுத் துன்ற பாய்பு மென்கயமும்	பாவை.